

دانشجویان پزشکی، و پایایی آن از طریق آلفای کرونباخ به میزان $\alpha = 0/8$ قابل قبول بود.

پرسشنامه از ۱۵ عبارت تشکیل شده بود که برای نمره‌دهی به نگرش دانشجویان نسبت به رشته روان پزشکی (Attitude Toward Psychiatry-ATP) از مقیاس رتبه‌ای چهار درجه‌ای خیلی کم تا خیلی زیاد و با نمره‌گذاری یک تا پنج استفاده شد.

میانگین و انحراف معیار امتیاز نگرش دانشجویان شرکت‌کننده در این مطالعه، $32/86 \pm 7/5$ به دست آمد (از مجموع ۶۰ نمره). در آنالیز رگرسیون، یک رابطه خطی منفی بین سال تحصیلی و نمره نگرش با $r = -0/124$ و $P = 0/003$ به دست آمد، بدین معنی که با بالا رفتن سال‌های تحصیلی، نمره نگرش دانشجویان به رشته روان پزشکی کاهش می‌یابد. این یافته با بعضی مطالعات در این خصوص مطابقت دارد (۵ و ۱).

اکثر دانشجویان عواملی مانند سروکار داشتن با متون روان پزشکی، ارتباط نزدیک با یک بیمار روانی، بازدید از بخش روانی یک مؤسسه یا بیمارستان، وجود مشکلات خانوادگی مهم و ارتباط با فرد معتاد به دارو یا الکل را بر نگرش خود نسبت به انتخاب روان پزشکی به عنوان یک تخصص، مؤثر می‌دانستند. این فاکتورها با مطالعه احمدالانصار (Ahmed Al-Ansar) در بحرین یکسان می‌باشد (۱).

چهار و شانزده صدم دانشجویان قصد داشتند روان پزشکی را به عنوان یکی از سه شغل (تخصص) برتر خود انتخاب کنند. این فراوانی بیشتر از گزارشات حاصل از عربستان، آمریکا و انگلستان می‌باشد (۵ و ۱). مطالعه انجام شده در ترکیه نتیجه متفاوتی را گزارش کرده است بطوری که ۲۹/۸ درصد از دانشجویان، روان پزشکی را به عنوان یکی از پنج شغل برتر خود انتخاب کرده بودند (۶). رشته‌های پوست، جراحی و اطفال به ترتیب سه رشته‌ای بودند که بیشترین میزان علاقه را به خود اختصاص دادند، که در مقایسه با مطالعه انجام شده در آمریکا نتایج مشابهی نشان می‌دهد (۵). در مقابل، پزشکی اجتماعی،

در جهان پیشرفته امروزی، جذب دانشجویان پزشکی به سمت تخصص روان پزشکی، به عنوان یک مشکل مطرح می‌باشد (۳ تا ۱). صاحبان امر عقیده دارند وقتی دانشجویان پزشکی وارد دانشکده می‌شوند، با یک نگرش منفی نسبت به این رشته مواجه‌اند و این نگرش منفی روز به روز افزایش می‌یابد، این در حالی است که بسیاری از دانشجویان، استعداد ویژه‌ای در این رشته دارند (۲). بنابراین، بررسی نگرش دانشجویان پزشکی از آن جهت که بر انتخاب روان پزشکی به عنوان تخصص مؤثر است، اهمیت زیادی دارد (۴). دانشجویان پزشکی در سه مرحله علوم پایه، پیش‌بالینی و بالینی، به نحوی با دروس مربوط به روان پزشکی و بیماران مربوطه سروکار دارند.

با در نظر گرفتن پیشینه تحقیق، نمونه‌گیری این مطالعه توصیفی- مقطعی بر روی ۱۲۸ نفر از دانشجویان پزشکی سال‌های اول، چهارم و هفتم در سال ۱۳۸۴ انجام گرفت. بدین صورت که از بین هر یک از دوره‌های علوم پایه، پیش‌بالینی و بالینی، ورودی یک سال تحصیلی بطور تصادفی انتخاب و کلیه دانشجویان آن سال مورد سرشماری قرار گرفتند. اطلاعات مورد نیاز از طریق پرسشنامه‌ای محقق ساخته مشتمل بر مشخصات دموگرافیک، اولویت‌های شغلی، نظرسنجی نحوه تدریس روان پزشکی و عواملی که ممکن است در انتخاب روان پزشکی مؤثر باشند، جمع‌آوری شد. روایی محتوی پرسشنامه توسط متخصصین تأیید و با مطالعه مقدماتی بر روی ۱۰ نفر از

آدرس مکاتبه: دکتر سید سعید مظلومی محمودآباد (دانشیار)، گروه مبارزه با بیماری‌ها، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی، یزد.

E-mail: mazloomys@yahoo.com

دکتر محمدعلی حرازی، استادیار و شهین اسلامی، کارشناس بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی.

این نامه در تاریخ ۸۴/۱۰/۲۵ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۵/۲/۱۰ اصلاح شده و در تاریخ ۸۵/۴/۱۷ پذیرش گردیده است.

پژوهش‌های بیشتری دارد، ولی به نظر می‌رسد باید در ارائه این درس با بکارگیری روش‌های تدریس متنوع، علاوه بر ارتقای شناخت دانشجویان، انگیزش تحصیلی آنها را نیز افزایش داد. تشخیص و شناسایی تصورات غلط و شایع در بین دانشجویان پزشکی نسبت به این رشته، ارتقای نگرش فردی آنها و همچنین ایجاد تغییراتی در نحوه آموزش طی دوره‌های مختلف تحصیلی، مخصوصاً دوره‌های بعد از علوم پایه پیشنهاد می‌گردد.

پزشکی عمومی، روان‌پزشکی و پاتولوژی کمترین رتبه‌ها را به دست آوردند. از بین ۱۴ رشته مورد بررسی، روان‌پزشکی رتبه دهم را کسب کرد.

شصت و هشت درصد دانشجویان علاقه کم تا بسیار کم و ۳۲ درصد علاقه زیاد تا بسیار زیادی را نسبت به رشته روان‌پزشکی اعلام کردند. پنجاه و یک و پنجاه و یک صدم دانشجویان دوره بالینی، آموزش در این مرحله را ناچیز و غیر قابل قبول توصیف کرده‌اند.

هر چند که دلایل کم بودن علاقه نسبت به روان‌پزشکی و بالا بودن میزان علاقه به دیگر تخصص‌ها نیاز به مطالعات و

منابع

1. Al-Ansari A, Alsadadi A. Attitude of Arabian Gulf University medical students towards psychiatry. *Educ Health (Abingdon)* 2002; 15(2): 180-8.
2. Zikos E. Recruitment in Psychiatry: Shrinking interest? [cited 2006 12 Jul]. Available from: <https://www.cpa-apc.org/Publications/Archives/Bulletin/2002/february/residentsTrainingZikos.asp>
3. Creed F, Goldberg D. Students' attitudes towards psychiatry. *Med Educ* 1987; 21(3): 227-34.
4. Das MP, Chandrasena RD. Medical students' attitude towards psychiatry. *Can J Psychiatry* 1988; 33(9): 783-7.
5. Negative image may be one reason psychiatry unpopular career choice. [cited 2006 29 Jun]. Available from: <http://www.psych.org/pnews/99-05-07/negative.html>
6. Guney M, Özden A, Guraslan B. Medical students' attitudes toward psychiatry. *Turkish J of Psychiatry*. [cited 2006 1 Jul]. Available from: <http://www.turkpsikiyatri.com/en/summary.aspx?id=297>

